

УДК 78.071.2(477.83)»20»:784.071.4
DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/60-2-7>

Андрій ДУШНИЙ,
orcid.org/0000-0002-5010-9691
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(Дрогобич, Львівська область, Україна) *assotobile@ukr.net*

Наталія СТОРОНСЬКА,
orcid.org/0000-0002-6793-5199
кандидат мистецтвознавства,
провідний концертмейстер,
доцент кафедри музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(Дрогобич, Львівська область, Україна) *nataliastoronska@gmail.com*

Володимир САЛІЙ,
orcid.org/0000-0002-3522-3787
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(Дрогобич, Львівська область, Україна) *mega.vvllaadd@ukr.net*

КОРИФЕЇ ДРОГОБИЦЬКОЇ ВОКАЛЬНОЇ СЦЕНИ КОРНЕЛІЙ СЯТЕЦЬКИЙ ТА БОГДАН БАЗИЛИКУТ: ВИКОНАВСЬКИЙ ТА ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ

На зламі ХХ–ХХІ століть в Україні потужним осередком популяризації вокального, інструментального та хорового мистецтва й науки виступає Дрогобич. Дана розвідка покликана представити та проаналізувати діяльність видатних постатей вокально-академічного мистецтва дрогобицьчини. Засновником дрогобицької вокальної школи (академічного співу) вважається Микола Якович Копнін – відомий педагог-вокаліст. Серед його учнів: народні артисти України Богдан Базилик, Ігор Кушплер, Іван Мацялко, Марія Шалайкевич, Мар'ян Шуневич; заслужений діяч мистецтв Олег Цигилик; заслужений працівник освіти України Корнель Сятецький; заслужені працівники культури України Степан Дацюк, Богдан Щурик, а також низка співаків, серед яких Галина Баб'як, Микола Багрії, Ірина Василюк, Григорій Вільховий, Ігор Возний, Роман Зарицький, Клавдія Ковшевацька, Марія Лев, Степан Тимчишак, Галина Цимбала, Валентин Чубріков. Сам М. Копнін навчався у харківського професора П. Голубєва й вдосконалював свою вокальну майстерність у відомого італійського педагога-вокаліста Карло Баррера. Протягом усього свого життя він завжди з великою вдячністю згадував цього видатного співака-педагога, який навчив його мистецтву «витонченого співу» – *bel canto*.

У передвоєнні роки, М. Копнін – соліст Харківського та Київського оперних театрів. У повоєнні роки сім'я М. Копніна переїжджає до Дрогобича. До 1959 року митець працює солістом Дрогобицької філармонії. Паралельно розпочинає педагогічну діяльність із солістами філармонії, згодом – викладач постановку голосу на кафедрі музики і співу (з 2001 року – кафедра народних музичних інструментів та вокалу) Дрогобицького педагогічного інституту імені І. Франка (з 1998 року – Дрогобицький державний педагогічний університет імені І. Франка).

Пропонуємо, на прикладах виконавської та педагогічної діяльності корифеїв дрогобицької вокальної сцени Корнелія Сятецького та Богдана Базиликута розглянути модель дрогобицької вокальної школи за наявності спадкоємності педагогічних та виконавських принципів у декількох поколіннях педагогів-виконавців; розгортанні позицій школи в глибину (триєдність педагогічних ланок: школа – коледж – ЗВО); розвитку установчих засад школи вишир (діяльність учнів послідовників у містах і селах краю, їх концертна та педагогічна діяльність поза регіоном, на теренах й за межами України).

Ключові слова: вокальна школа, оперна сцена, репертуар вокаліста, концертна діяльність, вокаліст-педагог.

Andriy DUSHNIY,*orcid.org/0000-0002-5010-9691**Ph.D. in Education, Associate Professor;**Head of the Department of Music Theoretical Disciplines and Instrumental Training**Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University**(Drohobych, Lviv region, Ukraine) accomobile@ukr.net***Nataliia STORONSKA,***orcid.org/0000-0002-6793-5199**PhD of Music Art, Leading concertmaster;**Associate Professor at the Department of Music Theoretical Disciplines**and Instrumental Training**Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University**(Drohobych, Lviv region, Ukraine) nataliastoronska@gmail.com***Volodymyr SALII,***orcid.org/0000-0002-3522-3787**Ph.D. in Education,**Associate Professor at the Department of Music Theoretical Disciplines**and Instrumental Training**Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University**(Drohobych, Lviv region, Ukraine) mega.vvllaadd@ukr.net*

BRIGHTS OF THE DROHOBYTSKA VOCAL SCENE CORNELIJ SYETETSKY AND BOHDAN BAZILYKUT: EXECUTIVE AND PEDAGOGICAL ASPECTS OF THE ACTIVITY

At the turn of the 20th and 21st centuries, Drohobych was a powerful center for the popularization of vocal, instrumental and choral art and science in Ukraine. This survey is designed to present and analyze the activities of outstanding figures of the vocal and academic art of Drohobych region. Mykola Yakovych Kopnin, a well-known vocal teacher, is considered the founder of the Drohobych vocal school (academic singing). Among his students: people's artists of Ukraine Bohdan Basilikut, Ihor Kushpler, Ivan Matsyalko, Maria Shalaykevych, Maryan Shunevych; Honored Art Worker Oleg Tsygylyk; Honored Education Worker of Ukraine Kornel Syatetskyi; honored cultural workers of Ukraine Stepan Datsyuk, Bohdan Shchuryk, as well as a number of singers, including Halyna Babyak, Mykola Bagriy, Iryna Vasylyuk, Hryhoriy Vilkhovy, Ihor Voznyy, Roman Zarytskyi, Klavdia Kovshevatska, Maria Lev, Stepan Tymchyshak, Halyna Tsymbala, Valentin Chubrikov. M. Kopnin himself studied with Kharkiv professor P. Golubev and improved his vocal skills with the famous Italian vocal teacher Carlo Barrera. Throughout his life, he always remembered with great gratitude this outstanding singer-pedagogue who taught him the art of «sophisticated singing» – bel canto.

In the pre-war years, M. Kopnin was a soloist of the Kharkiv and Kyiv opera theaters. In the post-war years, M. Kopnin's family moved to Drohobych. Until 1959, the artist worked as a soloist of the Drohobytsk Philharmonic. At the same time, he began teaching activities with the soloists of the Philharmonic, later he became a teacher of voice production at the department of music and singing (since 2001 – the department of folk musical instruments and vocals) of the I. Franko Drohobych Pedagogical Institute (since 1998 – the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University).

We suggest, using the examples of the performance and teaching activities of the luminaries of the Drohobych vocal scene, Kornelii Syatetskyi and Bohdan Basilikut, to consider the model of the Drohobych vocal school in the presence of the continuity of pedagogical and performance principles in several generations of teacher-performers; deployment of the school's positions in depth (the trinity of pedagogical links: school – college – higher education institution); development of the founding foundations of the school across the board (activities of student followers in the cities and villages of the region, their concert and pedagogical activities outside the region, in the fields and outside of Ukraine).

Key words: *vocal school, opera stage, vocalist's repertoire, concert activity, vocalist-pedagogue.*

Постановка проблеми. У світлі дослідницького феномену внесок Дрогобицьких співаків у мистецьку спадщину України посідає ключові позиції. Концертно-гастрольна діяльність професорів Корнелія Сятецького та Богдана Базилікута заслуговує широкого дослідження, адже, виконавці такого рівня постають сподвижниками своєї справи, поєднуючи діяльність із педагогіч-

ною, методичною та науковою складовою. Внесок митців висвітлювали як місцеві так і всеукраїнські й зарубіжні ЗМІ, неодноразовими були виступи на телебаченні різного рівня та здійснені фондові записи виконання творів світової та української класики. Педагогічна сфера стала ключовою фазою передачі досвіду, аналіз якого є базовою складовою при дефініції поняття школи

як феномену для прийдешніх поколінням музикантів, педагогів, виконавців. Наукова діяльність концентрується на методичній складовій фахового навчання вокаліста та дослідженні творчості провідних співаків України та діаспори.

Аналіз досліджень. Фундаментальними дослідженнями щодо Дрогобицької вокальної школи та її видатних представників постають посібник-довідник А. Душного та Б. Пица (Душний&Пиц, 2010) й дисертаційні дослідження Л. Мартиніва (Мартинів, 2019) та Н. Сторонської (Сторонська, 2021), науково-творчий нарис Н. Юзюк (Юзюк, 2014: 107–112). Низка науковців (Околович, 2012: 350–358; Сторонська, 2020: 146–155; Боженський&Душний, 2019: 14–16; 2020: 121–123) розкривають діяльність корифеїв крізь призму різновекторної дотичності до мистецького життя краю, висвітлюють дописи на сторінках УМЕ (Пиц, 2006: 119) та журналу «Музика» (Пиц&Сюта, 2006: 257–258; 1989: 29).

Вагомого значення набули власні напрацювання: К. Сятецького (Syatetskiy, Dushniy&Pyts: 2019; Сятецький, 2015; 2002: 151–158), у який професор опирається на власний виконавсько-педагогічний досвід, його трансформації прийдешнім поколінням у навчально-репертуарному та науковому контексті; Б. Базиликута (Базиликут, 2001; 2005; 2009) котрі спрямовані на музично-словесну вимову у співі з проекцією на фізіологію співака, репертуарну політику в контексті становлення та розвитку вокального апарату у класі постановки голосу та співу.

Мета статті – здійснити аналіз виконавської та педагогічної діяльності яскравих представників Дрогобицької вокальної школи Корнелія Сятецького та Богдана Базиликута.

Виклад основного матеріалу. Одним із найвідоміших продовжувачів вокальних традицій, і, зокрема, «школи» М. Копніна є Корнель Сятецький. Митець навчався співу у Миколи Копніна понад 15 років, що дало йому змогу узагальнити вокальні принципи свого наставника, котрі базуються на засадах кращих методик, які існували на той час у вокальній педагогіці. Серед його учнів, лауреати Всеукраїнських та міжнародних конкурсів: Ростислав Герилів, сьогодні – соліст Львівського академічного музично-драматичного театру імені Юрія Дрогобича; Софія Костирко, Віктор Янковський та ін. Володіючи унікальною гнучкістю тенорового тембру, в практичній роботі професор з легкістю втілює власні професійні можливості для відпрацювання різноманітних технік співу у високо-теситурних ділянках, як з чоловічими, так і жіночими голосами.

У 2003 році за ініціативи К. Сятецького було організовано вокальний конкурс, присвячений 100-річчю від дня народження Миколи Копніна. Його метою стало: виховання виконавської культури студентів музичних відділень та факультетів педагогічних навчальних закладів I–IV рівнів акредитації; продовження традицій національної вокально-виконавської школи; обмін досвідом з питань професійної підготовки студентів; виявлення вокально-обдарованих молодих виконавців з метою подальшого удосконалення їх фахових навичок.

Обширними за обсягом та численними є сольні виступи К. Сятецького, в програмах яких простежується послідовна лінія на популяризацію українського камерного мистецтва, першопрочитання новітніх композицій вітчизняних митців. Концертний репертуар співака включав романси та пісні Ш. Гуно («Аве Марія»), Р. Шумана («Наспівом скрипка чарує», «У сні я гірко плакав» та «Коли б квіти уміли» з вокального циклу «Любов поета» на слова Г. Гейне), Й. Брамса, Р. Глієра, Ф. Ліста, Дж. Россіні, Ф. Шуберта, оперні арії Ж. Бізе, Ш. Гуно, К. Данькевича, Г. Доніцеті, Р. Леонкавалло, Дж. Пучіні, Ф. Чілеа, а також обробки українських, та італійських народних пісень.

У 1986 році співаком у співпраці з концертмейстером В. Баб'яком та музикознавцем Л. Кияновською був підготований масштабний сольний концерт камерно-вокальної лірики, що відбувся в актовій залі ДДПУ імені І. Франка (сьогодні – ДДПУ ім. І. Франка). «К. Сятецький показав справжнє, професійне володіння голосом (лірико-драматичний тенор), вміння відчувати й передати різноманітну жанрово-стильову палітру виконуваних творів, здатність заглибитися то в інтимно-ліричну, то в емоційно-напружену, драматичну сферу», – акцентував рецензент мистецької події Р. Сов'як (Мартинів, 2019: 175).

У період 1987–1991 років митець був солістом Львівського академічного театру опери та балету імені І. Франка та оперної студії Львівської консерваторії. Тут К. Сятецький створив яскраві партії-образи у творах М. Аркаса, О. Бородіна, С. Гулака-Артемівського, П. Масканьї, С. Рахманінова, що викликали схвалення у численних знавців та аматорів оперного мистецтва. «Корнель Сятецький міг би співати у будь-якому театрі Європи. І найславетніші змушені були б поступитися йому місцем», – стверджував М. Головащенко (Мартинів, 2019: 176). Репертуар співака включав оперні партії – Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемівського), Андрій («Катерина» М. Аркаса),

Молодий циган («Алеко» С. Рахманінова), Туріду («Сільська честь» П. Масканьї).

У 1990-ті роки концертна діяльність митця вийшла на національний та міжнародний рівень. Співав з капелою «Трембіта», капелою хлопчиків і юнаків «Дударик» (Львів), симфонічним оркестром Львівської філармонії, Заслуженим ансамблем пісні й танцю «Верховина», зведеним чоловічим хором України. На окрему увагу заслуговує гастрольна діяльність К. Сятецького, який разом із львівським чоловічим хором «Гомін» та колективом з тією ж назвою з Манчестера брав участь у концертних програмах у Великій Британії. У цій творчій подорожі солоспів «Виростеш ти, сину» (П. Майборода, слова В. Симоненка, транскрипція для чоловічого хору С. Стельмашука), виконаний співаком, став одним із визначних прочитань цього твору (Мартинів, 2019: 176).

Як соліст К. Сятецький представляв Україну на «Фольклорамі – 97» (Вінніпег, Канада), брав участь в урочистостях з нагоди 400-річчя Берестейської унії (Ватикан, 1996), про що згадував у інтерв'ю: «У липні 1996 року у Базиліці Св. Петра у Римі відзначалося 400-ліття Берестейської Унії. І прошу собі уявити: 250-особовий хор, що співає Службу Божу, виголошується на весь світ українською мовою для світової (біло-, чорно- і жовтолицької) спільноти, я співаю соло (у супроводі хору) “Вірую” Андрія Гнатишина та “У царстві Твоїм” Миколи Леонтовича... а пізніше – отримую благословення від Понтифіка» (Мартинів, 2019: 176). Доречно зауважити, що згаданий співаком композитор А. Гнатишин був присутній на цій акції.

Вокаліст був залучений до українсько-польських проєктів, являвся учасником міжнародного музичного фестивалю «Віртуози», Всеукраїнських мистецьких проєктів «Чорнобиль – молодь буде пам'ятати» (Київ, 2006, 2007), «Дні українсько-польської культури» (травень 2006); постановка ораторії «Шлюби Яна Казимира» М. Солтиса (Львів, Ченстохов, Буско-Здруй, Варшава, Краків, 2008), «Українська музика у світовій культурі» (2008), Концерту-реквієму, присвяченому жертвам голодомору в Україні (Стрий, Львів, 2007), III Міжнародного фестивалю «Арка уяви Бруно Шульца» у Дрогобичі (2008), Шевченківського свята «Прометей» у Національній філармонії України (2008).

Його виконавська майстерність відзначена у численних схвальних рецензіях, співак був визнаний професійною критикою як один з кращих виконавців у кантатно-ораторіальному жанрі (Мартинів, 2019: 177). Однією з вагомих сторін концертної діяльності митця є участь та ініцію-

вання монографічних авторських програм. В рамках V фестивалю української музики «Струни душі нашої» (Дрогобич, грудень 1999) за ініціативи К. Сятецького відбувся сольний концерт вокальної лірики А. Кос-Анатольського (у його програмі прозвучали «Любов і музика» на слова В. Шекспіра, «Біля річки Черемоша», «Стоїть гора високая», «Ніч на Підгір'ю», «Ой ти, дівчино, з горіха зерня» на слова І. Франка) та спільно з І. Кліш («Білі троянди» і «Незабутній вальс») (Мартинів, 2019: 177).

Концерт-лекція «Михайло Вербицький – автор Національного Гімну», що відбувся 13 грудня 2010 року в Національному будинку органної і камерної музики в Києві, був організований у творчій співпраці із професорами Л. Кияновською зі Львова і В. Федоришиним із Києва. До участі в ньому були запрошені камерний чоловічий хор «Боян Дрогобицький», капела «*Gaudeamus*» ДДПУ імені І. Франка та хор регентів Інституту мистецтв Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова з солістами: тенором – К. Сятецьким, мецо-сопрано – М. Головка та басом С. Магерою, які виконали вокальні твори композитора (Мартинів, 2019: 177). До таких мистецьких акцій слід віднести і участь співака у авторських концертах І. Соневицького, В. Балея (США), М. Кузана (Франція).

Поряд з цим, росте визнання К. Сятецького як педагога та організатора: за заслуги у підготовці висококваліфікованих спеціалістів, розвиток і впровадження наукових досліджень у 1991 році йому присвоєне почесне звання «Заслужений працівник народної освіти Української РСР». В 2001–2019 роках він – завідувач кафедри народних музичних інструментів та вокалу, професор (2004) ДДПУ імені І. Франка, водночас з 2006 – доцент Львівської національної академії музики імені М. Лисенка.

Багатий практичний та педагогічний досвід К. Сятецького зумовив можливість заснування Регіонального конкурсу молодих вокалістів імені М. Копніна (Дрогобич, 2003, 2005, 2009), що проводився на базі очолюваної ним кафедри народних музичних інструментів та вокалу. «Він став першою спробою усвідомити й виокремити роль М. Копніна у формуванні професійно-вокальних підвалин на Дрогобиччині, які з часом, через його учнів, потужно вплинули на культуру вокального й вокально-хорового виконавства краю» (Мартинів, 2019: 178). В перебігу IV-го фестивалю «Струни душі нашої» (Дрогобич, 2007) відбувся концерт-академія, присвячений цьому видатному вокалісту-педагогу (Мартинів, 2019: 178).

К. Сятецький – автор статей у наукових виданнях та часописах з питань культури, музичної освіти та педагогіки, методичних порад для студентів музично-педагогічних факультетів, програм та методичних посібників. За особисті досягнення на освітянській ниві, творче використання новітніх педагогічних технологій, якісне оновлення змісту вищої освіти його нагороджено «Золотою медаллю імені М. Драгоманова» – почесною відзнакою НПУ імені М. Драгоманова (Мартинів, 2019: 178).

На сьогоднішній день одним із найуспішніших учнів К. Сятецького, який пішов по стопах наставника, є Віктор Янковський. Свою музичну освіту цей митець розпочав у музичному коледжі в Дрогобичі по спеціальності гри на гітарі та сольного співу й продовжив навчання вокалу в Музичній академії у Львові, де здобув ступінь бакалавра. Вдосконалював свою вокальну техніку під керівництвом К. Сятецького. В даний час він є студентом Музичної академії Кароля Шимановського в Катовицях (Польща) в класі сольного співу доктора габілітованого Еви Бігас (Сторонська, 2021: 75).

В. Янковський є лауреатом численних національних та міжнародних конкурсів вокалістів, а саме: Премія Гран-прі на вокальному конкурсі «Золота троянда» (Львів, 2015); Премія Гран-прі Річарда Вагнера, отримана під час IV конкурсу Фонду Майкла Стрихарза для молодих оперних співаків (Львів, 2019); I місце на міжнародному вокальному конкурсі “*Bella voce*” в Бусько-Здруй (*Busko-Zdrój*, 2019); II премія на Міжнародному вокальному конкурсі Яна, Едуарда та Юзефіни Решкув (Ченстохов, 2019); спеціальний приз за найкраще виконання польської оперної арії під час IV Міжнародного оперного вокального конкурсу Адама Дідура (Битом, 2019); відзнака під час польського вокального конкурсу Здзіслава Сквара в Млаві (*Mława*, 2019); фіналіст Конкурсу молодих вокалістів імені Василя Сліпака (Львів, 2017); фіналіст Міжнародного вокального конкурсу імені Яна Кіпури в Криниць-Здруй (*Krynica-Zdrój*, 2019) (Сторонська, 2021: 75).

В. Янковський провадить активну мистецьку діяльність. Як соліст виступав із оркестром Сілезької опери, симфонічним оркестром Львівської філармонії, Національним президентським оркестром України, оркестром “*Orchestre de Chambre Nouvelle Europe*”, Симфонічним оркестром Каліської філармонії, Симфонічним оркестром Забжанської філармонії, філармонічним оркестром Хмельницького. Він співпрацював з багатьма диригентами в Україні та за кордоном,

в тому числі з Г. Брейером, Ф. Коломб’є, Є. Косеком, Т. Козловським, Н. Краузе, Т. Мартинюком, В. Сивохіпом, В. Василенком (Сторонська, 2021: 76).

У 2017 році співак гастролював у Італії, виступивши в Мілані, Венеції та Брешиї. Того ж року дав численні концерти із симфонічним оркестром Львівської філармонії та камерні концерти у Львівській опері. В травні 2019 року В. Янковський взяв участь у серії оперних концертів під акомпанемент «Оркестера де Шамбре», проведеного Н. Краузе у Парижі, а в жовтні – виступив як соліст Львівського філармонічного оркестру під час Фестивалю імені Князя Владислава Любомирського, виконуючи партію баритону в «*Stabat Mater*» К. Шимановського. (Сторонська, 2021: 76).

З 2019 року В. Янковський – соліст Львівської опери. У червні 2019 року він дебютував у цьому театрі, зігравши головну роль у виставі «Дон Жуан» В. А. Моцарта. У листопаді того ж року він дебютує в Сілезькій опері у Битомі, виконавши роль Станіслава в опері С. Монюшка «*Verbum nobile*» режисера Генріка Конвіньського. Репертуар співака є досить вагомим, постійно змінюється та поповнюється новими творами. Концертна діяльність В. Янковського включає й численні сольні-камерні концерти під акомпанемент фортепіано. З 2019 року баритон працює з піаністкою Д. Пешко, популяризуючи українську й польську вокальну лірику, а також таку, яка була незаслужено забута (Сторонська, 2021: 77).

Ще один відомий учень К. Сятецького – це Юрій Трищецький (бас), який здобув вокальну освіту у Львівській консерваторії імені М. Лисенка та Музичній академії імені Гнесіних в Москві. У 2006–2009 роках Ю. Трищецький навчався вокалу в магістратурі ДДПУ імені І. Франка у К. Сятецького. Його трудова діяльність розпочалась у 1987 році. У 1987–1992 роках Ю. Трищецький працював у Челябінському театрі опери та балету імені М. Глінки. З 1992 року він є солістом опери Львівського національного академічного театру опери та балету імені С. Крушельницької. Гастролював у Австрії, Бельгії, Голландії, Данії, Італії, Лівані, Німеччині, Польщі, Україні, Франції. Його репертуар доволі обширний і різноманітний (Сторонська, 2021: 77).

Багатогранною постає діяльність Богдана Базиликута – оперного та концертно-камерного співака (тенор), педагога, науковця-практика. В репертуарі виконавця оперні партії: Андрія («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемівського), Петра («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Герцога, Альфреда («Ріголетто», «Травіата» Дж. Верді), Надіра

(«Шукачі перлів» Ж. Бізе). У концертах виконує твори українських (В. Барвінський, М. Лисенко, С. Людкевич, Д. Січинський, Я. Степовий, К. Стеценко, Б. Фільц та ін.) та зарубіжних композиторів, а також пісні народів світу. Гастролював у Австрії, Бельгії, Нідерландах, Угорщині (Сторонська, 2021: 78).

У фонд Держтелерадіо виконавець записав понад 70 пісень. Крім того, він наспівав на грамплатівку 15 народних пісень, в т. ч. і українську народну пісню «Чорнії брови, карії очі». Співаком записано аудіо-альбоми: «З Різдрвом Христовим» (1990), «Стрілецькі пісні Р. Купчинського» (1993) – обидва на «Аудіо Україна» в супроводі Національного оркестру народних інструментів України, а також «Романси Д. Січинського» та колядки у його обробці (Львів).

Поміж учнів педагога Б. Базиликута: Є. Шуневич (Аудерська) (доцент ДДПУ імені І. Франка), Г. Смолій (лауреат міжнародного конкурсу імені А. Дворжака, соліст опери у Франції), О. Харачко (лауреат міжнародного конкурсу імені Р. Тебальді, солістка опери м. Парма в Італії), Р. Бровдій, В. Паньків, Р. Приставська, Б. Полюга, В. Загорбенський (два останні – співаки Львівського національного театру опери та балету імені С. Крушельницької) та ін. Педагогічні принципи та виконавська діяльність Б. Базиликута сприяли написанню монографії «Орфоєпія в співі», упорядкуванню репертуарних збірників, опрацюванню методичних матеріалів (Сторонська, 2021: 78).

Володимир Паньків – наступний учень Б. Базиликута, який несе славне ім'я свого учителя і базові засади школи у європейській академічній музичній простір. Уродженець Дрогобича,

який мистецтво співу опановував на вокальному відділенні Вищого державного музичного інституту імені М. Лисенка у Львові, потім в Академії музики у Кракові. У Польщі він дебютував у ролі Сарастро (Зороастро) в «Чарівній флейті» В. А. Моцарта в Замковій опері в Щецині. В. Паньків виконав багато партій на нашій сцені, в тому числі Коліна в «Богемі» Дж. Пуччіні, Стольника в «Гальці» С. Монюшка, Командора в «Дон Жуані» В. А. Моцарта, Мефістофеля з однойменної опери Арріго Бойто, Германа (Ландграфу) в «Тангейзері» Р. Вагнера, а нещодавно Дона Базиліо в «Севільському цирюльнику» Дж. Россіні, Інквізитора в «Дон Карлосі» та Талбота у «Жанні д'Арк» Дж. Верді (Сторонська, 2021: 79).

Висновки. Отже, підсумуємо розглянутий вище виконавсько-педагогічний аспект формування та розбудови Дрогобицької вокальної школи в історичному контексті. На прикладі діяльності її провідних представників розглянуто процес становлення й розвитку концертних і освітніх традицій вокалу. Традиції вокальної школи в Дрогобичі були закладені М. Копніним та розвинені його учнями та послідовниками Г. Баб'як, М. Багрієм, Б. Базиликутом, І. Василюк, Г. Вільховим, І. Возним, С. Дацюком, Р. Зарицьким, К. Ковшевацькою, І. Кушплером, М. Левом, І. Мацялкою, К. Сятецьким, С. Тимчишаком, О. Цигиликом, Г. Цимбалою, В. Чубріковим, М. Шалайкевич, М. Шуневичем, Б. Щуриком. Отже, висвітлення постатей Корнелія Сятецького та Богдана Базиликута, їх вокально-педагогічна діяльність, трактується нами як сполучна ланка між основоположником та послідовниками у сфері розвитку академічного вокалу дрогобицької музичної школи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Базиликут Б. Українські народні пісні для мецо-сопрано: навч.-метод. пос. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2009. 220 с.
2. Базиликут Б. Хрестоматія вокальних творів для баса: посібник. Львів: Каменяр, 2005. 270 с.
3. Базиликут, Б. Орфоєпія в співі: навч. посібник [для студ. вищих навч. закл.]. Львів, 2001. 124 с.
4. Боженьський А., Душний А. «Вокальна Шевченкіана» в контексті навчально-репертуарного доробку кафедри народних музичних інструментів та вокалу ДДПУ ім. І. Франка. *Rozwój nowoczesnej edukacji i nauki – stan, problemy, perspektywy. Tom VIII: dialog w rozwoju nauk i edukacji* / [Red.: J. Grzesiak, I. Zymomrya, W. Ilnytskyj]. Konin – Uzhorod – Cherson: Poswit, 2019. С. 14–16.
5. Боженьський А., Душний А. До питання методичного напрацювання секції вокалу інституту музичного мистецтва ДДПУ ім. І. Франка (на прикладі праць Є. Шуневича та Б. Щурика). *У діалозі з музикою: зб. матер. І-ї між нар. наук.-практ. конф. (Ужгород, 30 квітня – 1 травня 2020)*. Ужгород, 2020. С. 121–123.
6. Душний А., Пиц Б. Кафедра народних музичних інструментів та вокалу музично-педагогічного факультету Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. *Давидов М. Історія виконавства на народних інструментах (Українська академічна школа): підручник*. Київ: НМАУ ім. П. Чайковського, 2010. Вид. 2-ге доп., випр. С. 498–510.
7. Мартинів Л. Етапи професіоналізації музичного життя Дрогобиччини: дис. ... канд. мистецтвозн.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Львів, 2019. 400 с.
8. Мартинів Л. Роль творчості співака К. Сятецького в культурно-мистецькому житті Дрогобиччини. *Виконавська*

інтерпретація та сучасний навчальний процес: матер. IV Всеукр. наук.-практ. конф. (Луганськ, 15 – 16 берез. 2012). Луганськ: Вид-во ЛДІКМ, 2012. С. 59–62.

9. Околович І. Вокальна школа Дрогобиччини: минуле і сучасність. *Актуальні проблеми історії та практики художньої культури: зб. наук. праць*. Київ: Міленіум, 2012. Вип. XXVIII. С. 350–358.

10. Пиц Б. Базиликот Богдан Омелянович. *Українська музична енциклопедія (УМЕ)*. Київ: Вид-во ІМФЕ НАНУ, 2006. Т. 1. С. 119.

11. Пиц Б., Сютя Б. «Боян Дрогобицький». *Українська музична енциклопедія (УМЕ)*. Київ: Вид-во ІМФЕ НАНУ, 2006. Т. 1. С. 257–258.

12. Пиц Б., Сютя Б. «Легенда». *Музика*. 1989. № 4. С. 29.

13. Сторонська Н. Діяльність дрогобицької музичної школи в контексті українського академічного мистецтва: дис. ... канд. мистецтвозн.: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Суми, 2021. 345 с.

14. Сторонська Н. Різновекторність дрогобицької музично-педагогічної школи. *Музична Україніка (композитори України у парадигмі світової музичної культури: зб. матер. III Всеукр. наук.-практ. конф. (ДМК ім. В. Барвінського, 12 березня 2020 р., м. Дрогобич) / [ред.-упоряд. О. Сенік]*. Дрогобич: «Швидкодрук» 2020. 186 с. С. 146–155.

15. Сторонська Н. Феномен творчої постаті Євгенії Шуневич в контексті діяльності Дрогобицької вокально-педагогічної школи. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / [ред.-упоряд. М. Пантюк, А. Душний, І. Зимомря]*. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 29. Том 5. 242 с. С. 203–209. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/29_2020/part_5/31.pdf

16. Сятецький К. Вокальні твори з репертуару Корнелія Сятецького в опрацюванні Володимира Баб'яка: навч.-метод. посіб. Дрогобич: Посвіт, 2015. 120 с.

17. Сятецький К. Шляхи і засоби творчого розвитку майбутнього вчителя музики у класі вокалу. *Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики: зб. наук. пр.* Київ, 2002. Вип. 7. С. 151–158.

18. Шуневич Є. Вокально-виконавські традиції камерного хору «Легенда» та їх вивчення на сучасному етапі розвитку хорового мистецтва Дрогобиччини. *Молодь і ринок*. 2006. № 2 (17). С. 64–68.

19. Шуневич Є. Процес розвитку вокального виконавства в Галичині. *Вісник Прикарпатського університету імені Василя Стефаника. Мистецтвознавство*. Івано-Франківськ, 2006. Вип. 9. С. 48–55.

20. Юзюк Н. Маєстро Богдан Базиликот: творчий портрет. *Просценіум*. 2014. № 1–3 (38–40). С. 107–112.

21. Storonka N. Activities of representatives of Drohobych vocal school in the context of modern European Opera Art. *Horizonty umenia 7: zbornik príspevkov z medzinárodnej vedeckej webovej konferencie (01–15.10.2020)*. Banská Bystrica, 2020. URL: <https://www.facebook.com/groups/772631876839763/permalink/818235148946102/>

22. Syatetskiy K., Dushniy A., Pyts B. Mykola Kopnin's vocal and pedagogical school. *Horizonty umenia 6: Zbornik príspevkov z medzinárodnej vedeckej webovej konferencie (20.10.2019 – 01. 11. 2019)*. Banská Bystrica, 2019. URL: https://lookaside.fb.com/file/Syatetskiy_K%20%26%20Dushniy_A%20%26%20Pyts_B.pdf?token=AWzU18zJYWwK5aTs0mmrVMcbq2SZPdT6Rp0mudcIAXjEsC9QP9IGwsB8RdM-oesOqmmYGijKFXlgChszAOcc7GHFjHsqOKg50mV8zHp_vw5dtcKZxPuka7EOYE6QXymxTWRKc86dEI2DLgywyJc2V9AXVh4MeUUe-sLAowNblv5ka

REFERENCES

1. Bazylykut, B. (2009). *Ukrainski narodni pisni dlia metso-soprano* [Ukrainian folk songs for mezzo-soprano]: *navch.-metod. pos.* Lviv: Vydavnychy tsestr LNU im. I. Franka. 220 s. [in Ukrainian].

2. Bazylykut, B. (2005). *Khrestomatiia vokalnykh tvoriv dlia basa* [Bibliography of vocal works for bass]: *posibnyk*. Lviv: Kameniar. 270 s. [in Ukrainian].

3. Bazylykut, B. (2001). *Orfoepiia v spivi* [Orthoepia in singing]: *navch. posibnyk [dlia stud. vyshchych navch. zakl.]*. Lviv. 124 s. [in Ukrainian].

4. Bozhenskiy, A. & Dushniy, A. (2019). "Vokalna Shevchenkiana" v konteksti navchalno-repertuarnoho dorobku kafedry narodnykh muzychnykh instrumentiv ta vokalu DDPU im. I. Franka ["Vocal Shevchenkiana" in the context of educational and repertoire development of the Department of Folk Musical Instruments and Vocals of the DDPU named after I. Franko]. *Rozwój nowoczesnej edukacji i nauki – stan, problemy, perspektywy. Tom VIII: dialog w rozwoju nauk i edukacji / [Red.: J. Grzesiak, I. Zymomrya, W. Ilnytskyj]. Konin – Użhorod – Chersoń: Poswit, 2019. Pp. 14–16. [in Poland]*.

5. Bozhenskiy, A. & Dushniy, A. (2020). *Do pyttannia metodychnoho napratsiuvannia sektsii vokalu instytutu muzychnoho mystetstva DDPU im. I. Franka (na prykladi prats Ye. Shunevych ta B. Shchuryka)* [On the issue of methodical development of the vocal section of the Institute of Musical Art of the DDPU named after I. Franko (based on the works of E. Shunevych and B. Shchuryk)]. *U dialozi z muzykoiu: zb. mater. I-yi mizh nar.nauk.-prakt. konf. (Uzhhorod, 30 kvitnia – 1 travnia 2020)*. Uzhhorod, 2020. Pp. 121–123. [in Ukrainian].

6. Dushniy, A. & Pyts, B. (2010). *Kafedra narodnykh muzychnykh instrumentiv ta vokalu muzychno-pedahohichnoho fakultetu Drohobyt'skoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka* [Department of Folk Musical Instruments and Vocals, Faculty of Music and Pedagogy Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University]. *Davydov M. Istoriia vykonavstva na narodnykh instrumentakh (Ukrainska akademichna shkola): pidruchnyk*. Kyiv: NMAU im. P. Chaikovskoho. Vyd. 2-he dop., Vyrp. Pp. 498–510. [in Ukrainian].

7. Martyniv, L. (2019). *Etapy profesionalizatsii muzychnoho zhyttia Drohobychchyny* [Stages of professionalization of the musical life of Drohobych region]: *dys. ... kand. mystetstvozn.: spets. 17.00.03 "Muzychne mystetstvo"*. Lviv. 400 s. [in Ukrainian].

8. Martyniv, L. (2012). *Rol tvorchosti spivaka K. Siatetskoho v kulturno-mystet'skomu zhytti Drohobychchyny* [The

role of the work of the singer K. Syatetskyi in the cultural and artistic life of Drohobych]. *Vykonavska interpretatsiia ta suchasnyi navchalnyi protses: mater. IV Vseukr. nauk.-prakt. konf. (Luhansk, 15–16 berez. 2012)*. Luhansk: Vyd-vo LDIKM. Pp. 59–62. [in Ukrainian].

9. Okolovych, I. (2012). *Vokalna shkola Drohobychchyny: mynule i suchasnist* [Vocal school of Drohobych region: past and present]. *Aktualni problemy istorii ta praktyky khudozhnoi kultury: zb. nauk. prats.* Kyiv: Milenium. Vyp. XXVIII. Pp. 350–358. [in Ukrainian].

10. Pyts, B. (2006). *Bazylykut Bohdan Omelianovych* [Basilikut Bohdan Omelyanovych]. *Ukrainska muzychna entsyklopediia (UME)*. Kyiv: Vyd-vo IMFE NANU. T. 1. Pp. 119. [in Ukrainian].

11. Pyts, B. & Siuta, B. (2006). “Boian Drohobytskyi” [“The Boyan in Drohobych”]. *Ukrainska muzychna entsyklopediia (UME)*. Kyiv: Vyd-vo IMFE NANU. T. 1. Pp. 257–258. [in Ukrainian].

12. Pyts, B. & Siuta, B. (1989). “Lehenda” [“The Legend”]. *Muzyka*. 1989. № 4. Pp. 29. [in Ukrainian].

13. Storonska, N. (2021). *Diialnist drohobytskoi muzychnoi shkoly v konteksti ukrainskoho akademichnoho mystetstva (na prykladi Instytutu muzychnoho mystetstva Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka)* [Activities of Drohobych Music School in the context of Ukrainian academic art (on the example of the Institute of Music Art of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University)]: *dys. ... kand. mystetstvozn.: spets. 17.00.03 “Muzychne mystetstvo”*. Sumy. 345 s. [in Ukrainian].

14. Storonska, N. (2020). *Riznovektornist drohobytskoi muzychno-pedahohichnoi shkoly* [Different vectoriality of the Drohobych music-pedagogical school]. *Muzychna Ukrainika (kompozytory Ukrainy u paradyhmi svitovoi muzychnoi kultury: zb. mater. III Vseukr. nauk.-prakt. konf. (DMK im. V. Barvinskoho, 12 bereznia 2020 r., m. Drohobych) / [red.-uporiad. O. Senyuk]. Drohobych: “Shvydkodruk”*. Pp. 146–155.

15. Storonska, N. (2020). *Fenomen tvorchoi postati Yevhenii Shunevych v konteksti diialnosti Drohobytskoi vokalno-pedahohichnoi shkoly* [The phenomenon of the creative figure of Yevgenia Shunevich in the context of the activities of the Drohobych vocal and pedagogical school]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka / [red.-uporiad. M. Pantiuk, A. Dushniy, I. Zymomria]. Drohobych: Vydavnychiy dim “Helvetyka”*. Vyp. 29. Tom 5. Pp. 203–209. [in Ukrainian]. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/29_2020/part_5/31.pdf

16. Syatetskiy, K. (2015). *Vokalni tvory z repertuaru Kornelia Siatetskoho v opratsiuванні Volodymyra Babiaka* [Vocal works from the repertoire of Kornel Syatetskiy, processed by Volodymyr Babyak]: *navch.-metod. posib.* Drohobych: Posvit. 120 s. [in Ukrainian].

17. Syatetskiy, K. (2002). *Shliakhy i zasoby tvorchoho rozvytku maibutnoho vchytelia muzyky u klasi vokalu* [Ways and means of creative development of the future music teacher in the vocal class]. *Tvorcha osobystist uchytelia: problemy teorii i praktyky: zb. nauk. pr.* Kyiv. Vyp. 7. Pp. 151–158. [in Ukrainian].

18. Shunevych, Ye. (2006). *Vokalno-vykonavski tradytsii kamernoho khoru “Lehenda” ta yikh vyvchennia na suchasnomu etapi rozvytku khorovoho mystetstva Drohobychchyny* [Vocal and performance traditions of the chamber choir “Legend” and their study at the current stage of development of the choral art of Drohobych region]. *Molod i rynek*. № 2 (17). Pp. 64–68. [in Ukrainian].

19. Shunevych, Ye. (2006). *Protses rozvytku vokalnoho vykonavstva v Halychyni* [The process of development of vocal performance in Galicia]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu imeni Vasyliia Stefanyka. Mystetstvoznavstvo*. Ivano-Frankivsk. Vyp. 9. Pp. 48–55. [in Ukrainian].

20. Yuzyuk, N. (2014). *Maestro Bohdan Bazylykut: tvorchiy portret* [Maestro Bohdan Basilikut: creative portrait]. *Prostsennium*. № 1–3 (38–40). Pp. 107–112. [in Ukrainian].

21. Storonska, N. (2020). Activities of representatives of Drohobych vocal school in the context of modern European Opera Art. *Horizonty umenia 7: zbornik prispievkov z medzinárodnej vedeckej webovej konferencie (01–15.10.2020)*. Banská Bystrica. [in Slovakia]. URL: <https://www.facebook.com/groups/772631876839763/permalink/818235148946102/>

22. Syatetskiy, K., Dushniy, A. & Pyts, B. (2019), Mykola Kopnin’s vocal and pedagogical school. *Horizonty umenia 6: Zbornik prispievkov z medzinárodnej vedeckej webovej konferencie (20.10.2019 – 01. 11. 2019)*. Banská Bystrica. [in Slovakia]. URL: https://lookaside.fbssbx.com/file/Syatetskiy_K%20%26%20Dushniy_A%20%26%20Pyts_B.pdf?token=AWzU18zJYWwK5aTs0mmrVMcbq2SZPdT6Rp0mudcIAXjEsC9QP9lGwsB8RdM-oesOqmmyGijKFXlgChsZAOcc7GHFjHsqOKg50mV8zHp_wv5dtcKZxPuka7EOYE6QXymxTWrrKc86dE12DLgywyJc2V9AXVh4MeUUe-sLAowNbLv5kA